

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 449

din 15 septembrie 2015

Prin adresa nr. .../.../.../.../2015 Inspecția Judiciară a înaintat, în temeiul art. 76 alin. 3 Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportul privind rezultatul verificărilor efectuate în legătură cu îndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul procuror P. I. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

Analizând raportul întocmit de Inspecția Judiciară și actele atașate, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 14 mai 2015, Inspecția Judiciară a fost sesizată de către Consiliul Superior al Magistraturii – Direcția de Resurse Umane și Organizare, care, în conformitate cu dispozițiile art.74 alin.(1) lit.f din Legea nr.317/2004, a solicitat efectuarea de verificări privind condiția bunei reputații a domnului procuror P. I. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

În cuprinsul sesizării se arată că prin sentința civilă nr..../14.10.2013 a Curții de Apel B... –Secția a ... – ..., rămasă irevocabilă prin decizia nr.

.../26.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de ..., s-a constatat calitatea de colaborator a securității în ceea ce îl privește pe domnul P. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

S-a mai arătat că, în declarațiile date în conformitate cu dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.303/2004 și atașate la dosarul profesional, domnul procuror P. I. a consemnat că nu a făcut parte din organele de securitate ca poliție politică, nu a fost agent sau colaborator al acestor organe.

Inspekția Judiciară susține că, raportat la situația actuală a domnului procuror P. I., declarat colaborator al fostei Securități prin hotărâre judecătorească irevocabilă, atingerea adusă credibilității sistemului judiciar se poate produce atât din interior cât și din exterior, prin transmiterea ideii conform căreia colaboratori ai fostei securități ca poliție politică, în regimul de dinainte de 1989, ocupă în continuare funcții esențiale în funcționarea statului de drept, cum este cea de procuror.

Precizează că o astfel de reacție s-a și manifestat, având în vedere faptul că ulterior pronunțării hotărârilor judecătorești au apărut mai multe articole în presa locală în care se relatează despre calitatea de colaborator al fostei Securități a domnului P. I..

Se mai arată că, în articole apărute în presă locală, a fost evidențiată în mod negativ situația de fost colaborator al fostei Securități a domnului procuror P. I., situație care, raportată la un observator neutru și independent, face ca magistratul să fie perceput ca o persoană cu reputație îndoielnică, percepție de natură a lăsa impresia că actul de justiție are de suferit, ceea ce duce la afectarea încrederii în sistemul de justiție și în valorile acestuia.

De asemenea, se precizează că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, prin ordonanța nr. .../.../2015 din 6 aprilie 2015 a dispus începerea și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de domnul P. I. pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prev.de art.326 Cp, cu aplic.art.35 alin.1 Cp.

Verificările au fost finalizate la data de 4 august 2015.

Raportul Inspecției Judiciare privind rezultatul verificărilor efectuate în legătură cu îndeplinirea condiției de bună reputație a fost comunicat domnului procuror P. I. la data de 11.08.2015, iar aceasta a formulat obiecțiuni.

Prin obiecțiunile formulate, domnul procuror a arătat că în concluziile raportului întocmit de către Inspekția Judiciară sunt reținute două aspecte, respectiv existența unei hotărâri irevocabile prin care s-a statuat cu autoritate de lucru judecat faptul că a fost colaborator al securității, hotărâre care a făcut obiectul unor articole în presă și calitatea de suspect în cauza nr. .../.../2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de ..., dobândită prin începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals în declarații prev. de art. 326 Cod penal.

În concret, învederează că de la data intrării în magistratură s-a bucurat și se bucură în continuare de o bună reputație, având credibilitate pe plan profesional, social și familial.

Astfel, precizează că din analiza fișelor și rapoartelor de evaluare aflate la dosarul profesional rezultă că în calitate de magistrat a avut o activitate profesională corespunzătoare, iar în Raportul de Evaluare a activității profesionale pentru anii 2007 - 2009 a primit calificativul „foarte bine”. De asemenea, învederează că în toată cariera sa profesională nu a fost niciodată sancționat disciplinar.

Mai arată că în declarațiile date în cadrul procedurii verificărilor prealabile, procurorii și grefierii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D... au arătat că a avut o conduită profesională adecvată în exercitarea funcției de procuror și o bună relație cu colegii și restul personalului din cadrul unității de parchet.

În plan familial, arată că este căsătorit din anul 1987, are un copil care a absolvit Facultatea de Drept și Facultatea de Istorie din cadrul Universității B... și se bucură de credibilitate.

În legătură cu primul aspect reținut în sarcina sa, arată că potrivit dispozițiilor art. 48 alin. 10, teza a II-a și ale art. 49 alin. 11 din Legea nr. 303/2004

privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, nu pot fi numiți în funcție de conducere judecătorii care au colaborat cu serviciile de informații înainte de 1990, dispoziții ce se aplică în mod corespunzător și în cazul numirii procurorilor în funcții de conducere, condiție care nu este cerută de legiuitor și pentru funcțiile de execuție, de judecător, respectiv procuror.

De asemenea, precizează că nu orice persoană care a dat note informative fostei securități dobândește, „de facto”, calitate de colaborator al securității, cu consecințele legale ce decurg din atribuirea acestei calități.

Astfel, prin ordonanța de urgență nr. .../2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității s-a stabilit că expresia „colaborator al securității” are următoarea semnificație: „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum și note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului...”.

Susține că doar Curtea de Apel B..., poate aprecia cu privire la calitatea notelor date de o persoană la fosta securitate și, implicit cu privire la îndeplinirea celor două condiții pentru atribuirea calității de colaborator al securității.

Precizează că toate declarațiile pe propria răspundere au fost realizate anterior datei de 14.10.2013 când Curtea de Apel B... - Secția a ...-a ..., prin sentința civilă nr. .../14.10.2013, rămasă irevocabilă prin decizia nr. .../26.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a constatat calitatea sa de colaborator al securității.

Arată că, la data de 27.02.2015, luând act de soluția dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. .../.../2012, a respectat întocmai hotărârea judecătorească irevocabilă și, pentru a nu afecta imaginea instituției, și-a înregistrat demisia din funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

Susține că, în anul 2010 a participat la concursul pentru ocuparea funcției de prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria T..., iar în anul

2013 a participat la concursul pentru ocuparea funcției de prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D..., concursuri pe care le-a câștigat, ocazie cu care Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, potrivit legii, nu a comunicat despre colaborarea sa cu securitatea, ceea ce i-a întărit convingerea că nu a făcut poliție politică și nu a vizat încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Arată că, potrivit dispozițiilor art. 48 alin. 12 și art. 49 alin. 11 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, „înainte de numirea în funcțiile de conducere, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică și comunică, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul sau procurorul a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau a colaborat cu aceasta”.

Astfel, susține că din adresa nr. .../... din 25.07.2012 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr./09 din 23 iulie 2012, rezultă că „.... nota de constatare a fost aprobată, conform art. 8 lit. a din O.U.G. nr. .../2008, în ședința Colegiului C.N.S.A.S., iar acțiunea în constatare, prin care solicităm instanței de judecată să aprecieze asupra calității de colaborator cu privire la domnul I. P., a fost transmisă către Curtea de Apel B..., Secția de ...”.

În consecință, precizează că din comunicarea făcută de C.N.S.A.S. către Consiliul Superior al Magistraturii nu rezultă că a desfășurat activitate de poliție politică și că a dat informații care să vizeze încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor, urmând ca instanța, respectiv Curtea de Apel B... să aprecieze cu privire la acest aspect.

Consideră că atunci când a dat declarațiile pe propria răspundere a fost de bună credință, apreciind, în plan subiectiv, la momentul respectiv că nu a făcut poliție politică și că nu a vizat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, aspect pe care îl susține și în prezent.

Precizează că, în anul 2010 a obținut diploma de merit pentru rezultatele deosebite obținute în activitatea desfășurată, datorită, în principal numărului mare de rechizitorii întocmite.

În ceea ce privește reacția presei, respectând principiul proporționalității, arată că nu a existat o campanie de presă negativă la adresa sa, în legătură cu verdictul de „colaborator al securității” dat de justiție. Totodată, susține că în cadrul colectivului de procurori din care face parte nu au existat comentarii negative pe acest subiect, iar colegii săi au apreciat comportamentul său la locul de muncă ca fiind unul corespunzător.

În legătură cu cel de-al doilea aspect reținut de către Inspekția Judiciară, respectiv faptul că este cercetat penal de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prev. de art. 326 Cp, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cp., consideră că, dat fiind faptul că în acest moment nefiind pronunțată o soluție definitivă, se încalcă principiul prezumției de nevinovăție consacrat prin art. 4 alin. 1 Cod procedură penală și principiul legalității procesului penal, consacrat de art. 2 Cod procedură penală.

În ceea ce privește comportamentul său din trecut arată că nu a încălcat legea de la acea dată, fiind obligat să colaboreze cu securitatea pe probleme economice la Combinatul de Oțeluri Speciale T....

Mai arată că în situația în care s-ar constata neîndeplinirea condiției de bună reputație, cu consecința excluderii din magistratură, pentru fapte din trecut se încalcă trei principii constituționale, respectiv: principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. 2 din Constituție, principiul proporționalității prevăzut de art. 53 din Legea fundamentală și principiul forței obligatorii a dispozitivelor și considerentelor deciziilor Curții Constituționale, consacrat de art. 147 alin. 4 din Constituție.

Arată că principiul neretroactivității legii are rolul de a asigura stabilitatea și securitatea raporturilor juridice. Astfel, nu se poate pretinde unui subiect de drept să răspundă pentru comportamente și o conduită pe care a avut-o anterior intrării

în vigoare a unei legi care reglementează această conduită. Subiectul de drept nu putea să prevadă ce va reglementa legiuitorul, iar comportamentul său este normal și firesc dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept în vigoare.

Colaborarea cu serviciile secrete înainte de 1990 (desființate), constituie un fapt juridic pasager complet realizat care nu mai poate produce alte consecințe juridice în afara celor expres prevăzute la acea dată care nu încălcau Constituția din 1965 și legislația în vigoare.

Susține că interdicția de a ocupa funcția de magistrat pe motivul că a colaborat cu serviciile secrete înainte de 1990 este retroactivă, imprevizibilă și inaccesibilă.

Curtea Constituțională a României a statuat că „Principiul neretroactivității este valabil pentru orice lege, indiferent de domeniul de reglementare al acesteia” (Decizia nr. .../1999, „Monitorul Oficial” nr. .../1999).

Arată că Legea lustrației nu este exceptată de la aplicarea principiului neretroactivității legii, fiind neconstituțională.

Prin deciziile nr. ... din 7 iunie 2010 și ... din 28 martie 2012 prin care s-a constatat neconstituționalitatea Legii lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6.03.1945 - 22.XII.1989, Curtea Constituțională a României a reținut ca argument principal încălcarea principiului neretroactivității legii, consacrat în art. 15 alin. 2 din Constituție.

Referitor la încălcarea art. 53 din legea fundamentală - restrângerea exercițiului unor drepturi sau ale unor libertăți - arată că, prin aceleași decizii Curtea Constituțională a reținut ca relevant pentru disproportionalitatea măsurii restrictive caracterul tardiv al legii.

Astfel, după trecerea unei perioade mai lungi de timp nu se mai poate invoca un caracter preventiv pentru o astfel de măsură restrictivă, în acest sens fiind și

jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind legitimitatea Legii lustrăției în timp.

De asemenea, arată că au forță obligatorie și argumentele din Decizia nr. .../2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. .../1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, prin care Curtea Constituțională, declarând legea neconstituțională, a statuat, printre altele, faptul că „legea creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simple participări la activitatea serviciilor de informații, fără vinovăție și fără existența unei fapte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

În consecință, arată că dispozițiile art. 48 alin. 10 teza a II-a și ale art. 49 alin. 11 din Legea 303/2004, prin raportare la art. 147 alin. 4 din Constituție, sunt afectate de un viciu de constituționalitate din perspectiva considerentelor reținute în Decizia nr. .../1999, Decizia Curții Constituționale nr. ... din 7 iunie 2010, Decizia nr. ... din 28 martie 2012 precum și Decizia nr. .../2008.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Secția reține următoarele:

Domnul procuror P. I. a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității B..., promoția 1992 și are o vechime în magistratură de 22 de ani și 6 luni, din care 10 ani în funcția de procuror.

Prin Hotărârea nr. ... din 8.07.2010 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, domnul procuror P. I. a fost numit în funcția de prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria T..., pentru o perioadă de 3 ani, începând cu data de 15.07.2010.

La data de 1.05.2013 a fost numit procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

Prin Hotărârea nr. ... din 27.06.2013 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, domnul procuror P. I. a fost numit în funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul D... pentru o perioadă de 3 ani, începând cu data de 15.07.2013.

Prin Hotărârea nr. ... din 03.03.2015 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, domnul procuror P. I. a fost eliberat din funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul D..., prin demisie, începând cu data de 04.03.2015. S-a dispus continuarea activității într-o funcție de execuție la Parchetul de pe lângă Tribunalul D..., începând cu aceeași dată.

Prin declarația dată la 20 decembrie 2007, autenticată sub nr. .../20.12.2007 la Biroul Notarului Public R. A. P. din T... L..., în conformitate cu prevederile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, domnul procuror P. I. a declarat pe proprie răspundere, cunoscând sancțiunile prevăzute de art. 292 Cod Penal, că nu a făcut parte din organele de securitate, ca poliție politică, nu a fost agent sau colaborator al acestor organe.

Prin declarația dată pe proprie răspundere la 5 mai 2010, în conformitate cu dispozițiile art.48 alin. 10, 11 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, domnul procuror P. I., candidat la funcția de prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria T..., a consemnat, cunoscând sancțiunile prevăzute de art. 292 Cod Penal, că nu a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nu a colaborat cu acestea.

Prin declarația dată pe proprie răspundere la 3 aprilie 2013, în conformitate cu dispozițiile art.48 alin. 10, 11 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, domnul procuror P. I., candidat la funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul D..., a consemnat, cunoscând sancțiunile prevăzute de art. 292 Cod Penal, că nu a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nu a colaborat cu acestea.

Prin sentința civilă nr. ... din 14 octombrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel B...- Secția a ... a ..., irevocabilă prin Decizia nr..../26.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă acțiunea formulată de reclamantul C.N.S.A.S. (sesizat în vederea efectuării de verificări sub aspectul posibilei calități de agent sau colaborator al Securității a domnului procuror P. I., de Consiliul Superior al Magistraturii, în temeiul Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și

deconspirarea Securității ca poliție politică) împotriva pârâtului P. I. și s-a constatat calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe acesta.

În considerentele hotărârii pronunțate, Curtea de Apel B... a reținut că pârâtul a întocmit și semnat angajamentul olograf la data de 21.03.1986, cu numele real și a preluat numele conspirativ M., obligându-se să colaboreze în mod secret cu organele de securitate, în sensul informării acestora despre activitatea ostilă a unor elemente care intenționează să aducă atingere în orice mod securității statului sau să creeze pagube importante economiei naționale.

În realitate însă, acesta a furnizat organelor de securitate informații privind superioritatea tehnică, economică a sistemului capitalist (potrivit notei informative din 22.04.1986), comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid și de stat (potrivit notei informative din 19.05.1986), referitoare la faptul că o anumită persoană „este o fire mai libertină, îi plac anturajul și femeile, la domiciliul cărora înnoptează uneori”(potrivit notei informative din 19.05.1986), cu privire la audierea și colportarea de către anumite persoane a conținutului știrilor difuzate de posturile de radio E... L... și V... A... (notele informative din 19.05.1986 și 12.10.1986).

De asemenea, instanța a reținut că informațiile furnizate de P. I. au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului întrucât acesta a conștientizat și a acceptat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare cu consecința reprimării atitudinilor potrivnice, împrejurări susceptibile în mod evident să încalce dreptul la viață privată și dreptul la liberă exprimare.

Ulterior pronunțării hotărârii judecătorești, în presa locală au apărut mai multe articole în cuprinsul cărora a fost relatată calitatea de colaborator al fostei Securități a domnului P. I..

În concret, la data de 18.06.2014, la Inspekția Judiciară s-a înregistrat sesizarea formulată de Asociația de Revoluționari - Filiala T..., cu privire la faptul că numitul P. I., prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul D..., a fost declarat colaborator al Securității, iar la data de 30.09.2014 s-a înregistrat memoriul

petentului P. I. V. prin care a solicitat demisia domnului P. I. din funcția de conducere ca urmare a faptului că a fost declarat colaborator al securității.

Ambele sesizări au fost conexe sub nr. .../.../.../.../2014. Prin rezoluția Inspecției Judiciare din data de 14. 11.2014, urmare a finalizării cercetării disciplinare efectuată față de domnul procuror P. I., s-a dispus respingerea sesizărilor formulate de petenții Asociația de Revoluționari - Filiala T... și P. I. V..l.

Pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică se află înregistrat dosarul penal nr. .../.../2015 privind pe domnul P. I., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prev.de art.326 Cp, cu aplic.art.35 alin.1 Cp. Prin ordonanța din 6 aprilie 2015 s-a dispus începerea și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de domnul P. I. pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prev.de art.326 Cp, cu aplic.art.35 alin.1 Cp.

În declarația dată în cadrul verificărilor, domnul procuror P. I. a arătat că în anul 1986, la vârsta de 20 de ani, fiind angajat ca electrician la Combinatul de Oțeluri Speciale din T..., unitate de importanță strategică, a semnat un angajament cu organele de securitate prin care s-a angajat să furnizeze informații despre activități ostile care reprezintă amenințări la adresa siguranței naționale și cu privire la persoane care intenționează să creeze pagube importante economiei naționale.

A subliniat că refuzul semnării unui astfel de angajament la vremea respectivă ar fi fost interpretat ca o încălcare a legii, iar întrucât intenționa să susțină examen de admitere la Facultatea de Drept și urma să fie verificat de Securitate sub aspectul bunei reputații, se afla sub presiunea riscului de a i se respinge dosarul de înscriere.

În apărarea sa, domnul procuror a susținut că mențiunile inserate în cuprinsul declarațiilor date pe proprie răspundere, în sensul că nu a fost colaborator al securității, au fost făcute având reprezentarea că angajamentul asumat și notele informative întocmite în anul 1986 nu sunt forme ale activității de poliție politică.

Consideră că și-a îndeplinit în mod corect atribuțiile de serviciu în exercitarea funcției de procuror, arătând că a fost evaluat cu calificativul foarte bine și a obținut diploma de merit pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată în perioada 2009-2010.

În declarațiile date în cadrul procedurii verificărilor prealabile, procurorii și grefierii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D. au arătat că au cunoștință despre faptul că domnul procuror P. I. a fost declarat colaborator al securității, însă nu au făcut alte discuții pe marginea acestui subiect.

Au declarat că domnul procuror are o conduită profesională adecvată în exercitarea funcției de procuror și o bună relație cu colegii și restul personalului din cadrul unității de parchet.

Deontologia este o doctrină ce privește normele de conduită și obligațiile etice ale unei profesii, o teorie a datoriei, a obligațiilor morale iar „buna reputație” se referă la respectarea acestor norme.

Conceptul de reputație profesională este apropiat conceptului de onoare, reputația profesională a unui procuror fiind în strânsă legătură cu prestigiul de care se bucură printre colegi și justițiabili, în raporturile cu colegii de la alte parchete , presupunând totodată apreciere din partea societății.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și oferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor profesionale.

Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară (care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății din punct de vedere profesional) și, de cealaltă parte, obligația Statului de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Principiile adoptate la Bangalore în anul 2002, cu privire la conduita judiciară, chiar dacă se referă la judecători, din conținutul lor, se desprinde caracterul de principiu aplicabil întregului corp al magistraților, deci și procurorilor.

Instituirea acestor principii are rolul „de a-i ghida pe judecători/procurori și de a oferi corpului judiciar un cadru de reglementare a conduitei judiciare.

Aceste principii pornesc de la premisa că judecătorii/procurorii sunt responsabili de conduita lor în fața unor instituții anume create pentru a asigura respectarea standardelor judiciare, instituții ce sunt ele însele independente și imparțiale, și de la premisa că aceste principii au fost stabilite pentru a completa regulile legale și deontologice existente față de care judecătorii/procurorii sunt supuși, și nu să le substituie" (Preambulul Principiilor adoptate la Bangalore).

Astfel, în cuprinsul principiilor, s-a arătat că „judecătorul/procurorul se va strădui să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să câștige și să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a părților în imparțialitatea acestora și a justiției, în general, și că va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă".

Tot astfel, în cuprinsul Declarației de la L... privind etica judiciară, se reține că magistratul își îndeplinește rolul cu integritate, în interesul justiției și al societății și că are aceeași obligație de integritate atât în viața sa publică cât și în cea privată, care presupun, pe de o parte, obligația de probitate, iar pe de altă parte, obligația la o atitudine de demnitate și onoare.

În aceeași ordine de idei, prin Declarația de la B... - "Judecători și procurori într-o societate democratică " (redactată în comun de către Grupurile de Lucru ale CCJE și CCPE la B... (F...) și adoptată oficial de către CCJE și CCPE la B... (S...) în 18 noiembrie 2009 și însoțită de Nota explicativă), s-a arătat, la punctul 10, că „o viziune comună a tuturor profesioniștilor implicați în activitatea judiciară referitoare la valorile etice și juridice este esențială pentru funcționarea eficientă a justiției".

În cadrul aceleiași declarații s-a mai subliniat faptul că „Judecătorii și procurorii trebuie să fie persoane cu o integritate deosebită și cu aptitudini profesionale și organizaționale adecvate. (...) Principalii actori din administrarea justiției trebuie să mențină întotdeauna onoarea și demnitatea profesiei lor și trebuie să se comporte în orice situație într-o manieră demnă pentru funcția lor” (punctul 39 din Nota explicativă, cu referire la alineatul 11 din Declarație).

Art. 2 din Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar, redactate de Națiunile Unite în 1985 stipulează că "sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv".

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului Europei.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Astfel, art. 124 alin. (3) din Constituție prevede că „judecătorii se supun numai legii”, iar în art. 132 alin. (1) din Constituție se arată că „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității”.

De asemenea, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 republicată, judecătorii și procurorii sunt obligați să asigure supremația legii, iar art. 7 și 8 din Codul deontologic prevăd că „judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor (...)”, „să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare”.

În același timp, în acord cu cele expuse mai sus, conform art. 12 din Legea nr. 303/2004 republicată, magistratul trebuie să se bucure de o bună reputație, fiind

vorba de acea credibilitate de care se bucură acesta pe plan profesional, social, familial.

De asemenea, art.14 alin.1 lit. c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prevede că buna reputație reprezintă o condiție de acces în profesie și care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării funcției.

Prin Decizia nr. .../11.01.2012 Curtea Constituțională a reținut că, în cazul magistraților, buna reputație constituie o condiție a încrederii publice în justiție și eficiența acesteia, fără de care nu poate fi concepută calitatea justiției și deplina aplicare a dispozițiilor constituționale care reglementează înfăptuirea sa.

În acest context, Curtea Constituțională a dat câteva indicii cu privire la ce înseamnă buna-reputație, reținând că "este în sarcina instanțelor competente în materie disciplinară ca, ținând cont de circumstanțele fiecărei cauze, să aprecieze asupra înțelesului acestui concept, cu păstrarea unui echilibru just între dreptul fundamental al individului la respectarea vieții private și interesul legitim al unui stat democratic de a veghea ca funcția publică să se conformeze scopurilor sale”.

Dispozițiile art.76 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată reglementează instituția verificării bunei reputații a judecătorilor și procurorilor pe tot parcursul carierei profesionale.

În speța de față, din verificările efectuate de către Inspekția Judiciară a rezultat faptul că, la momentul declanșării procedurii, domnul procuror P. I. se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

Prin urmare, singurul element care ar justifica o analiză din perspectiva îndeplinirii condiției de bună reputație și care a și determinat, în concret, declanșarea procedurii verificării bunei reputații îl reprezintă constatarea calității de fost colaborator al Securității a domnului procuror, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Pentru a putea analiza obiectiv îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul procuror P. I. trebuie avută în vedere natura specială a procedurii instituite prin art. 76 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.24/2012.

Astfel, în cadrul procedurii verificării condiției de bune reputație sancțiunea pentru constatarea neîndeplinirii condiției de bună reputație este eliberarea din funcția de magistrat, neexistând posibilitatea aplicării graduale și în mod proporțional a sancțiunilor, ca în cazul constatării săvârșirii unei abateri disciplinare.

Această împrejurare echivalează practic, din punct de vedere al efectelor pe care le poate produce cu o veritabilă lustrație, în condițiile în care dispozițiile Legii lustrației, privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 au fost declarate neconstituționale.

Astfel, prin Decizia nr.... din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale s-a constatat că Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989 este neconstituțională .

În considerentele deciziei s-a reținut că Legea lustrației contravine prevederilor constituționale ale art.11 alin (2) și art.20 referitoare la supremația instrumentelor juridice internaționale ratificate de România în materia drepturilor omului, fiind invocate în acest sens Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789, precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, și respectiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966.

Se mai arată în considerentele deciziei că adoptarea în România a Legii lustrației este lipsită de eficiență juridică, nefiind actuală, necesară și utilă, doar cu o semnificație exclusiv morală, ținând seama de perioada mare de timp care a trecut

de la căderea regimului comunist, o astfel de lege fiind excesivă în raport cu scopul urmărit.

Se subliniază faptul că nicio persoană nu poate fi supusă lustrației pentru opinii personale și convingeri proprii sau pentru simplul motiv de asociere cu orice organizație care la data asocierii sau a activității desfășurate, era legală și nu a comis încălcări grave ale drepturilor omului.

De asemenea, prin Decizia nr.... din 28 martie 2012 a Curții Constituționale au fost declarate neconstituționale dispozițiile art.1 lit.g din Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, dispoziții prin care erau sancționate toate persoanele care au deținut funcția de procuror, inclusiv cele care nu au luat parte în întreaga lor carieră profesională la încălcări ale drepturilor și libertăților omului.

În considerentele deciziei au fost reluate considerentele avute în vedere la pronunțarea Deciziei nr.... din 7 iunie 2010 a Curții Constituționale.

Secția reține faptul că Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede în art.48 alin.(10) că „nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea”, dispoziție din a cărei interpretare rezultă faptul că pot fi numiți în funcții de execuție judecătorești care au desfășurat astfel de activități.

Dispozițiile art. 48 alin.(10) se aplică în mod corespunzător și procurorilor.

O astfel de interpretare a dispozițiilor legale asigură respectarea principiului egalității accesului la o funcție publică, principiu consacrat prin Declarația Universală a Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789.

Acest principiu se desprinde și din dispozițiile prevăzute de art.21 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul de acces, egal, la funcțiile publice ale țării sale “

precum și din cele prevăzute de art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, potrivit căruia „Orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art.2 și fără restricții nerezonabile;(...) de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa”.

De asemenea, potrivit art.53 din Constituție, „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea moralei publice, morală întinată de cutumele comunismului”.

Or, așa cum am arătat anterior, Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede în art.48 alin.(10) că „nu pot fi numiți în funcțiile de conducere judecătorești/procurorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea” fără a conține o astfel de interdicție pentru judecătorii/procurorii care ocupă funcții de execuție.

În cauza Z. contra L..., Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat cu privire la măsurile statului leton de a dispune excluderea pe un termen nedefinit a unor persoane de la eligibilitatea în alegerile naționale parlamentare și locale, datorită activităților pe care acestea le-au întreprins într-o anumită perioadă de timp în cadrul unor structuri comuniste declarate neconstituționale.

Curtea a arătat că previzibilitatea unei norme, mai ales când aceasta impune restricții, nu a fost respectată atunci când restricția vine ca urmare a unor fapte din trecut, când persoana în cauză nu putea în mod rezonabil să prevadă faptul că acțiunile sale pot avea consecințe negative pentru viitor.

Analizând cazul leton, Curtea a arătat că o astfel de măsură ar fi fost justificată și proporțională în timpul primilor ani după înlăturarea regimului comunist, când, nou-instauratele structuri încă mai puteau fi amenințate de alunecarea spre totalitarism, iar astfel de restricții ar fi fost de natură a înlătura un astfel de risc. După trecerea unei perioade de timp mai mari, nu se mai poate invoca un caracter preventiv pentru o astfel de măsură, și este necesar să se analizeze alți

factori ca, de exemplu, comportamentul grav al persoanei respective din perioada avută în vedere.

În cazul supus analizei, Secția reține că, la momentul declanșării procedurii, domnul procuror P. I. se bucura de o bună reputație, nu fusese sancționat ori cercetat disciplinar și nu au existat alte elemente care să determine o părere publică nefavorabilă referitoare la activitatea profesională ori conduita morală a acestuia.

De subliniat este faptul că la data furnizării informațiilor domnul P. I. nu avea calitatea de procuror, iar de la acea dată și până în prezent a trecut o perioadă de peste 20 de ani, astfel încât aplicarea unei sancțiuni atât de grave, cum este excluderea din magistratură, în acest moment, ar fi disproporționată și excesivă.

Secția apreciază că prin adoptarea unei asemenea măsuri, constând în excluderea din magistratură, s-ar aduce atingere și principiului neretroactivității legii consacrat de art.15 alin(2) din Constituție, potrivit căruia “ Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”, neputându-se pretinde cetățenilor să aibă în vedere eventualele reglementări viitoare.

Având în vedere faptul că în toată perioada în care și-a exercitat funcția de procuror, domnul P. I. a avut o bună conduită, a obținut calificative foarte bune în activitate, în anul 2010 a primit diploma de merit pentru rezultate deosebite, nu a fost supus unor verificări de natură disciplinară, iar în momentul în care a aflat soluția dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. .../.../2012 și-a înaintat, de îndată, cererea de demisie din funcția de conducere, dând dovadă de credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și pe plan social și familial, se apreciază că nu există indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație, prevăzută de art.14 alin.1 lit. c din Legea nr. 303/2004 republicată.

În consecință, pentru considerentele arătate mai sus, Secția, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art.27¹alin.3 din Hotărârea nr.326 din 24 august 2005 privind aprobarea Regulamentului de Organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și cele prevăzute de art.76 din Legea nr.317/2004, așa cum

a fost modificată prin Legea nr.24/2012, va constata că din conținutul raportului Inspecției Judiciare nu rezultă indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul P. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

**SECȚIA PENTRU PROCURORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 – Constată ca nu există indicii privind neîndeplinirea condiției de bună reputație de către domnul P. I., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul D....

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică domnului procuror P. I., Inspecției Judiciare, Direcției resurse umane și organizare și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dată în București, la data de 15 septembrie 2015.

Vicepreședinte,

Procuror